

UITGEBLAZEN GODSLAMPEN

Regelmatig ontvang ik brieven en mails van mensen die boos en verdrietig zijn over het definitief sluiten van kerkgebouwen. Nog recent kreeg ik een lang epistel van een man uit het noorden van het land die tijdens een fietstocht door Noord-Brabant meerdere kerken had ontdekt die in mijn bisdom aan de eredienst zijn onttrokken. Nu zal het duidelijk zijn dat geen enkele bisschop graag kerkgebouwen sluit.

Huis van God

Een kerkgebouw is, zeker voor een rooms-katholiek, een huis van God en heeft daarmee een sacramentele betekenis. In dat Godshuis wordt de liturgie van de Kerk gevierd. Steeds opnieuw klinkt het Woord en wordt het Eucharistisch brood gebroken en rondgedeeld. En iedere katholieke kerk kent een tabernakel waar de Godslamp brandt als teken dat Christus in het Eucharistisch brood onder ons aanwezig blijft. Het definitief uitblazen van de Godslamp omdat een kerkgebouw overbodig is geworden is dan ook altijd een kleine ramp. Zeker voor de gelovigen die trouw zijn gebleven. En toch moet dat regelmatig gebeuren. De kille wind van het secularisme blaast door het land. In de laatste halve eeuw hebben velen de Kerk vaarwel gezegd. Een kerksluiting wordt feitelijk door de gelovigen ter plekke voltrokken. Als mensen de vieringen niet meer bezoeken en onvoldoende zorgen voor een gezond financieel fundament is een kerk op den duur ten dode opgeschreven. De bisschop voltooit dit trieste proces door een kerk aan de eredienst te onttrekken.

Mariakapellen

Ook in het bisdom van 's-Hertogenbosch worden ieder jaar enkele kerken gesloten. Een schrale troost is dat er meer bidkapellen ter ere van Maria worden geopend dan kerken dicht gaan. Veel katholieken in het zuiden vieren de Eucharistie niet meer mee. Maar de Mariadevotie blijft onverminderd populair. Heel velen willen bij hoogte -en dieptepunten van het leven een kaarsje branden bij Maria. Als bisschop wil ik die volksdevotie voor de moeder van de Heer koesteren. Het blijft tenslotte een lijntje naar de hemel. En het is Maria die toch altijd weer verwijst naar haar Zoon.

Opbouw

Een bisschop anno 2021 moet helaas ook krimpmanager zijn. Het sluiten van kerkgebouwen vormt een onderdeel van het beleid. Iedere kerksluiting werkt natuurlijk demotiverend. Mensen worden er verdrietig van en haken af. Maar tegelijk wil ik ook mensen motiveren en opbouwen. In preken zeg ik regelmatig dat kerken zijn gebouwd met duizenden stenen. Maar een kerk als Godshuis is gebouwd opdat mensen als levende stenen het geloof in Christus vieren en leven. Vandaar dat allerlei missionaire activiteiten worden ondernomen. Door de corona waren de vleugels van de Kerk helaas flink gebonden maar wij hopen binnenkort de vleugels van het kerkelijk leven weer te kunnen uitslaan. In mijn bisdom zetten wij in op gezins- en familiepastoraat. Juist voor de Kerk van morgen is het belangrijk dat gezinnen waar jonge kinderen opgroeien worden geholpen bij de christelijke opvoeding. Zo kunnen huiskerken worden gevormd die uiteindelijk ook het parochieleven kunnen dragen. Bijna alle christelijke kerken zijn in ons land kwetsbaar geworden. Kerksluitingen zullen ook in de komende jaren helaas regelmatig voorkomen. Maar het is in christelijke kring gelukkig niet alleen kommer en kwel. Niet alleen de wind van het secularisme waait. Ook Gods Geest blijft mensen motiveren en inspireren tot navolging van Christus

Mgr. dr. Gerard de Korte
bisschop van 's-Hertogenbosch